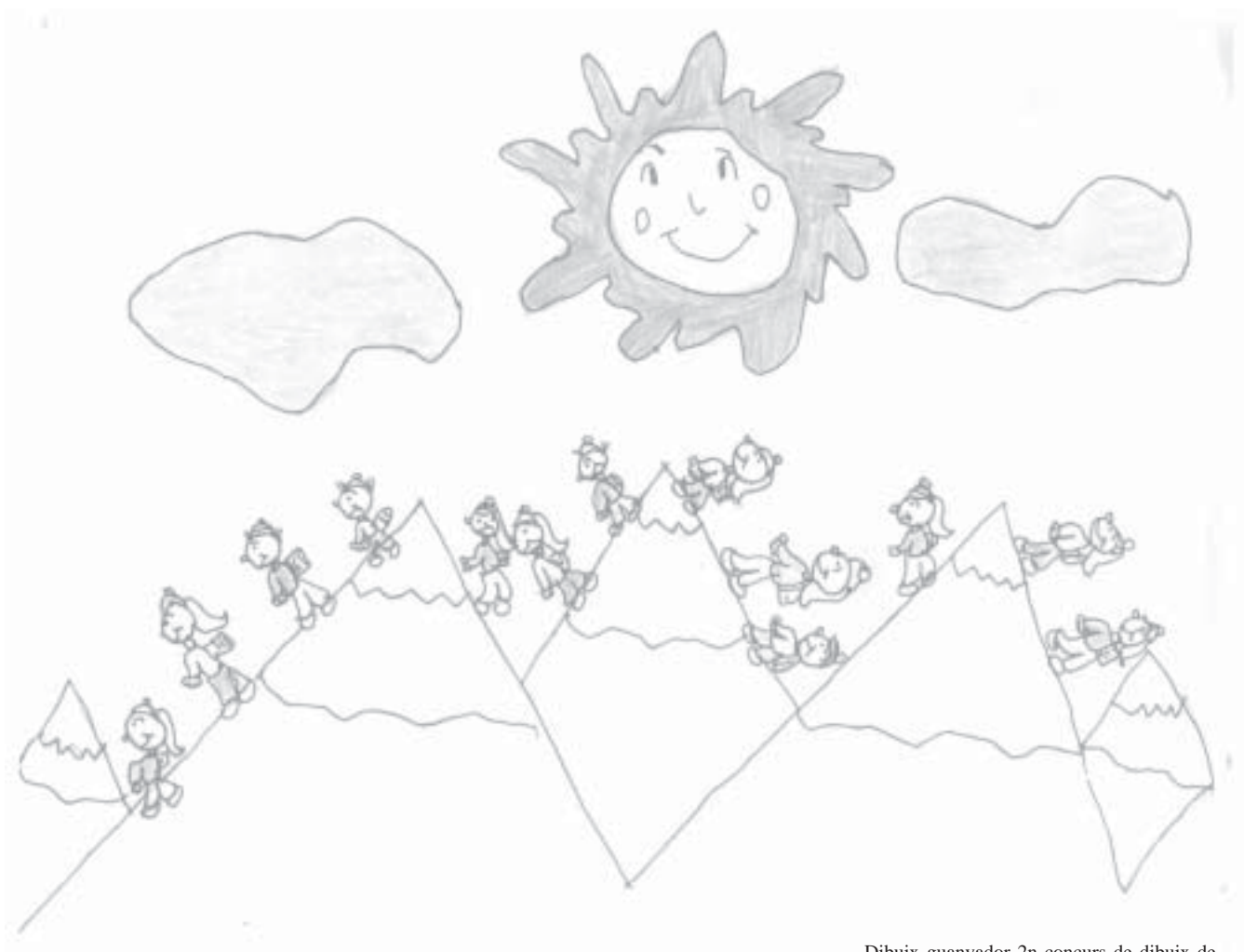

MAIG DEL 2002

Dibuix guanyador 2n concurs de dibuix de la caminada a Cabrera

GEM

“MENTRE HI HAGI LLUM”

Quan vaig rebre la invitació per anar a la presentació del llibre “Mentre hi hagi llum”, escrit per l’Edu Sallent, vaig pensar entre mi que hi havia d’anar perquè senzillament ho sentia així, i si hagués tingut algun sopar o qualsevol altre pla, hagués fet el possible per posposar-ho. Tens la intuïció que són d’aquelles vetllades emotives, que a part de trobar-te amb una pila de gent que fa temps que no veus o que si, també per recolzar un esdeveniment com és la presentació d’un llibre de muntanya, poc usual per cert, que parla del que va succeir l’estiu del 1997 mentre escalaven el Nanga Parbat (8125 m.). Una expedició Osonenca, composta per Joan Colet, cap d’expedició, Jordi Muntanya, Quim Bretxa, Toni Comerma i l’autor del llibre Eduard Sallent, Ah! I en Dimitrie, el Romanès.

El dia de la presentació vaig quedar gratament sorprès al veure l’acollida que el llibre tenia. Ningú es podia imaginar que vingués tanta gent, i a més que en poca estona, el llibre en versió catalana quedés exhaurit ràpidament.

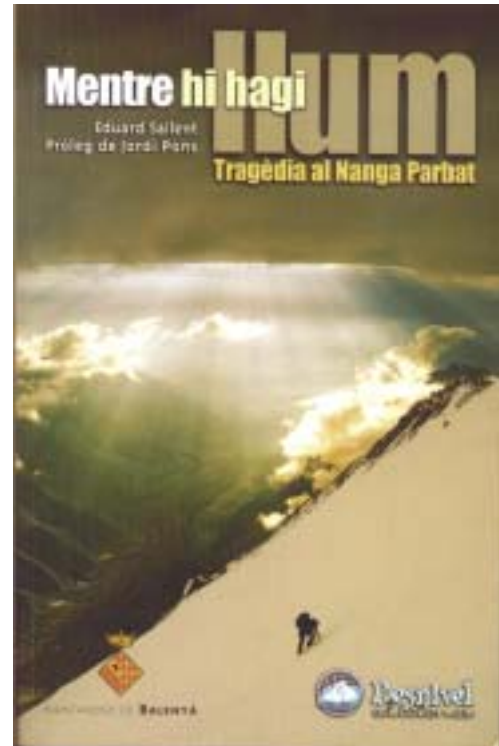
Sincerament us haig de dir que des de que vaig començar a llegir-lo l’endemà mateix, no vaig poder deixar-lo. Per mi és un llibre que no té res a envejar a altres similars, està escrit d’una manera planera i senzilla, transmetent a cada instant la dura i crua realitat d’una manera magistral.

I si que és veritat que la història i tragèdia d’aquesta obra ens toca de més a

prop, perquè dels molts llibres de muntanya de tota mena que hem llegit, la majoria són de gent, d’alpinistes, que no coneixes personalment. Però aquesta aventura que arriba als límits de l’impossible, els protagonistes són gent de casa. Els sentim molt propers perquè compartim amb ells el mateix paisatge, els costums i la parla.

Com he dit abans el llibre només es limita a explicar els fets reals, però no introdueix cap tipus d’anàlisi sobre el perquè es van veure abocats a tota una sèrie d’esdeveniments tant colpidors com passar una nit al ras prop de 8000 m. d’alçada, o l’accident mortal d’en Joan Colet, etc. Però, i si tot això s’hagués pogut evitar? I la veritat és que a mi em sembla molt bé que no s’hagin fet judicis de valor, molt difícils d’encertar a aquestes i aquelles alçades.

L’autor ha tingut la necessitat de treure’s l’espina de l’expedició que portava clavada dintre el cor i escrivint el llibre, la ferida s’ha anat guarint de mica en mica. A nosaltres ens ha deixat l’oportunitat de compartir amb ell el patiment i el dolor i tant és així que quan acabes de llegir el llibre acabes ben cansat i tant mateix estaves a casa estirat al llit o com a molt assegut al sofà.

I tu ressegües amb la mirada
Amunt i avall de l’esperó,
I no hi veies a ningú,
Només escoltaves el xiulet del vent
Com a resposta

Miquel Casas

24 de MAIG DEL 2002

A M A D A B L A M

Projecció a càrrec d’Eduard Sallent. ALPINISTA Escalades a l’HIMALAIA

A les 10h del vespre a la sala polivalent de l’escola de Música. Plaça dalt Vila, 1. Can Puget.

CRESTA PEIRAFORCA – ROC COLOM

La cresta que uneix els cims del Peiraforca i Roc Colom és considerada la més difícil del Pirineu Oriental, amb passos d'escalada aeris, ràpels espectaculars i un pas de cavall inclòs.

La cresta té el seu inici al cim del Peiraforca (2647m). Per arribar-hi partim del poble de Porta i per una pista no apta per a cotxes ens endinsarem cap a la vall de Campcardós. Es pot dormir a la cabana, si no hi ha el pastor, o bé parar la tenda pels voltants. (També hi ha un bivac al primer tram de la cresta).

Des d'aquí ja tenim visible el Peiraforca, per on hi pujarem per una canal d'herba bastant ampla. 1,30 hores.

El primer terç de la cresta és el més complicat amb dificultats màximes de IV+, algunes evitables, encara que no ho recomanem ja que podreu gaudir de les parets verticals del gendarme del gegant, amb un diedre. Arribats al coll de la Fam, la cresta es suavitza quant a dificultat, però no deixa de ser aeri espectacular.

En tot el recorregut hi ha més de 150m de ràpels, algun totalment volat. En més d'una ocasió caldrà dos ràpels seguits ja que poden su-

perar els 40 metres.

Cal comptar entre 4 i 6 hores (4 hores per als màquines) per arribar al cim del Roc Colom (2680m).

El Roc Colom s'ha de desgrimpar per la vessant sud o bé tornar a fer un parell de ràpels, depèn de l'estat d'ànim en arribar en aquest punt.

Cal portar friends, tascons i vagues, i les cordes, és clar.

Que tingueu un bon dia per crestejar

Anna.

INDIA

Índia, el país de les diferències. Cada província, cada ciutat, cada poble té unes característiques pròpies.

Calcuta, la ciutat de la pobresa;

Darjeeling, la ciutat del te i el

Kanchenjunga; Varanasi, la ciutat dels

morts,... i així podríem continuar fins haver definit cada lloc. Però tot i així un adjectiu no és suficient.

L'Índia es un país amb molta varietat.

Cada estat té la seva idiosincràsia

(Enric no sé si aquesta és la paraula correcta, no l'acabo de trobar) Oest de Bengala. La seva gent ens recorda

les figures d'

un pessebre vivent. Hi hem vist la dona que renta, els pastors, tampoc hi falten els camells i, qui s'hi troba sovint és el caganer. Aquest està per tot el país a 3, 4, 5 m de la carretera amb el seu potet d'aigua per a rentar-se. En aquest país el paper higiènic és un dels béns cars i difícil de trobar.

Sikkim: el país de les pujades i baixades de les altes muntanyes.

Potser el desembre no és el millor mes per a poder-les veure, però la sort ens acompanya i el

Kanchenjunga (8598m), el Kabru (7333 m) i altres cims de grans alçades es deixaran veure amb tota la seva majestuositat.

Bihar. Un gran contrast entre pobles.

En algunes parts hem pedalat amb la mirada endavant, sense entretenir-

nos, esperant que a ningú se li acudeixi parar-nos i agafar-nos les nostres pertinences perquè Bihar és la regió més pobre del país, amb camps d'una extensió que la mirada no abasta. La terra és d'uns pocs, molt pocs, i la resta no té res. Però després de passar zones amb el «cul estret», entremig hi ha un poble que t'ho donaria tot, et conviden a menjar i volen que mengis mentre una gran multitud de gent et volta només mirant-te i, de tant en tant, sents algun crit. Estan renyant algú que s'acosta massa a les nostres bicicletes. Volen demostrar-te que és un poble de pau.

Uttar Pradesh. La regió dels polítics

i també la més poblada. Potser per això quan es fan eleccions senten més els colors d'un partit i això comporta enfrontaments que a vegades no són gaire agradables. Potser per aquesta causa pot succeir que, buscant un lloc per dormir en un poble, ningú t'hi vulgui i la gent et digui que marxis que la nit no és un lloc segur. Fins i tot la policia, per treure's responsabilitat et fa continuar.

Rajasthan. La terra del desert i de les fortalises. El color ocre de la sorra contrasta amb el blau de la ciutat de Jodhpur, el rosa de Jaipur, el blanc de Pushkar... I quan no estàs en un poble, el que destaca és la vestimenta de les dones. El vermell, el taronja, el groc són tan vius que enlluernen. [Barrejats amb el platejat de la quantitat de braçalets, collarets, anells i tot tipus de joia que un es pot imaginar, fins i tot al front porten algun ornament.

També és la terra del murmur constant del qui demana: «ne en», «ne rupia»... Et gires i serà un nen. Fas 4 passes més i ho tornes a sentir, serà un altre nen i així a cada passa. «One rupie», «one rupie»,... aquest cop serà la veu d'algú ja més gran. Te'l mires i assenyala una panxa prominent.

No sé si li convé gaire que li facin caritat o és que el menjar li fa profit.

tensió i tristesa; per a la noia és molt dur entrar en una altra casa o no coneix ningú i deixar la seva família que a vegades tindrà molt lluny. Hi ha elements que semblen contradictoris: la droga està totalment prohibida per a tota la gent del país exceptuant els sadhus, que poden fumar-ne tranquil·lament davant de qualsevol. Les creences religioses et poden sobtar. Per a molts és estrany que algú et digui que la seva àvia en vides anteriors provenia d'una vaca. O aquells que es posen un mocador

a la boca per no empassar-se cap insecte, perquè per a ells tots són sagrats. La pobresa és en tots els racons per on hem passat: cents i cents de persones vivint sota un pont a Allahabad, gent buscant entre les deixalles, figures esquelètiques que pràcticament no s'aguanten, llargues cues de gent esperant perquè els donin una mica de menjar,... I tot això i molt més. En podríem fer tot un llibre i encara quedarien records per escriure.

Jo diria més bé que al Rajastan la gent s'ha acostumat a demanar i si el turista fa caritat per què no aprofitar-ho.

Aquests dies escampats per tot arreu apareix el militar. Cents i cents de camions, desenes de tancs s'han creuat al nostre costat mentre pedalàvem.

Aquestes màquines no són gaire agradables de veure, però hem coincidit amb un dels molts conflictes a la història entre Índia i Paquistà.

A més del contrast entre estats hi ha una sèrie d'arrelades tradicions que ens sobten. La invitació d'un amic al seu casament ens mostra elements que havíem llegit en llibres, però que la realitat supera el que un es pot imaginar. La parella s'ha vist una hora en tota la seva vida, a la festa hi pot haver moments de molta

RUTA;
 (bici) Calcuta, Siliguri, Darjeeling, Gangtok (Sikkim), Rabangla, Pemayangse, Pelling, Siliguri, Islampur, Patna, Varanasi, Allahabad, Bareilly, Nainital, Ranikhet, Kaushani, Karnaprayag, Joshimath, Arnprayag, Rishikesh, Haridwar, Delhi.
 (bus) Delhi, Jaipur (Rajastan)
 (bici) Jaipur, Pushkar, Ajmer, Jodhpur, Jaisalmer, Bikaner, Mandawa
 (bus) Mandawa, Delhi
 (bici) Delhi, Ludhiana, Amritsar, frontera Paquista
 Índia (pedalat). 5494 km, 370h 27, 59 dies, 35365 m desnivell.

Imma i Pep.

CORREUS ELECTRONICS

Data: 08/03/2002 09:23:49

Hola

Què feu la gent del GEM? Qui és el president?
Encara escaleu tant?

Ara estem a Delhi. Volíem anar pel Nepal, però sembla que la cosa se'ns ha canviat per qüestions de visat. La setmana que ve sabrem segur què farem. Hem estat un parell de setmanes al Rajasthan, aguantant una calor que Déu n'hi do, uns 40 °C; això sí el dia que ens va ploure vam passar a 17 °C. Hi ha una bona varietat.

El que és guapo d'aquesta regió són les ciutats i pobles. Hi ha alguna fortalesa molt guapa. De totes maneres a nosaltres potser sempre ens agraden més els trossos entre ciutats, veure més la gent dels poblets.

Aquí com sabeu tenen la vaca sagrada. Un dia comentant que nosaltres menjàvem vaca (mai havíem tingut cap problema), un noi se'ns va enfadar perquè resulta que la seva iaia en vides anteriors provenia d'una vaca. Vam haver de fer molts esforços perquè no se'ns escapés el riure. Els hindús amb els déus són els reis. Segons sembla, en tenen bastants mils. Algú ens ha dit que fins i tot algun milió. Llavors pots veure des del déu elefant, fins al mono, el que té bastants braços i el que sembla un picapedra, ... Hi ha de tot.

Una abraçada i records a tota la gent.

12-03-2002
Hola gent del GEM
Com esteu?
Nosaltres anem pedalant i pedalant, suposo que algun dia se'ns acabaran les pistes i carreteres i tornarem cap a casa. Una mica ja ens enyorem, però també tenim ganes d'acabar el viatge en bici, si no ens hem cansat abans.
Avui abandonarem Delhi i cap al Paquistà s'ha dit. Enric et vam dir cap al Nepal, però hem hagut de canviar de plans.
Del Paquistà volem anar cap a Xina i allà tornarem a intentar entrar a lhasa. Esperem que no tinguem un altre desengany, però
sinó mala sort.
Què Carles, com va això de ser president, ja ens han informat. I la resta de gent com aneu Esquí o escalar, suposem que n'hi ha un potser encara va a visitar la morena?
Veritat?

D'EN

Data: 22/03/2002 05:59:23

Hola gent.

Aquí a Paquistà tenen la mania persecutòria que tinguem fills. L'altre dia ens van dir que ens donarien un remei (menjar un sucre durant 11 dies) i que funcionava el 95 % de les vegades. Algú ens ha dit que si no tenim fills és perquè jo no faig petons a en Pep. També ens diuen que hi ha hagut algun home que ha tingut els fills a 90 anys. I que la verge maria amb la col·laboració d'un àngel. També ens volien portar a veure un metge especialitzat. I ja no sé què més ens diran.
una abraçada.

Data: 20/03/2002 16:09:27

Hola gent.

Com que veiem que ens responeu tan ràpid hem decidit fer-vos arribar aquestes ratlles.
Felicitats a tots el s peps del GEM i moltes gràcies.

Ara estem a Islamabad (Paquistà). La ciutat no té cap interès. Únicament hi ha una mesquita molt curiosa, les seves torres semblen míssils. Suposem que aquesta gent tenen els míssils ficats al cap, fins i tot quan esta relacionat amb religió.

Avui hem anat a l'ambaixada Xina per visat. Hem passat per davant de l'americana. Sembla que la meitat de la policia de la ciutat està situada en aquesta zona.

Diuen que els paquistanesos són molt ... com si diguéssim una mica desagradables, però nosaltres no en podem dir res. Perquè només d'entrar, en un lloc ens van pagar el te i el sopar del primer dia. I no hi va haver manera que volguessin cobrar. Fins i tot, a l'hora de dormir vam dormir en un catre i tres nois que estaven a la casa van dormir a terra. Al final de molt insistir van acceptar els nostres matalassets.

Si tot va bé, la setmana que ve engegarem cap a la Karakorum. Avui per visats hem fet 50 km dins la ciutat. Què hi farem.
Una abraçada. Records a tothom.

PEP I L'IMMA

Manlleu 8 i 9 de juny de 2002

Recorregut : 200 Km. 4000 mts de desnivell
Dos dies : Manlleu – Banyoles, Banyoles - Manlleu

REGLAMENT DEL BICI-CINGLES

ORGANITZACIÓ:

El **Bici-Cingles** es celebrarà els dies 8 i 9 de juny de 2002. L'organitza el **Grup Excursionista de Manlleu**. Aquest **Bici-Cingles** presenta un recorregut d'uns 200 Km. en dues etapes.

DRETS D'INSCRIPCIÓ:

Els drets d'inscripció queden establerts en 65.0 € per participant. La quota d'inscripció inclou:

- Transport del material i objectes personals fins al final de cada etapa.
- Un record del **Bici-Cingles**.
- Tota la informació de ruta de la qual disposi l'organització.
- Sopar, dormir, esmorzar a una casa de colònies i dinar del segon dia.
- En cas de voler reservar plaça per un acompanyant, contactar amb l'organització, (places limitades)

RESERVA D'INSCRIPCIONS:

Les inscripcions es tancaran el dia 30 de maig o quan el nombre de participants sigui de 80 persones.

Us podeu inscriure a:

- **STAR BIKE** – 93 850 72 11
Avgda. de Roma, 101, Manlleu.
- **ESPORTS MANLLEU** – 93 851 18 10
Passeig de St. Joan, 230
- **JOMARC** – 93 851 44 03
Avgda. de Roma, 77, Manlleu
- **CICLES GIRABENT** – 93 859 22 44
Carrer Balmes, 9, Torelló

- O per transferència al compte de la Caixa de Pensions N° 2100-0290-94-0200240229 i enviant per fax la còpia de la transferència al No. de fax 93 850 72 11

INFORMACIÓ:

Tel: 93.851.62.69 dimecres als
vespres.(22:00). i al 670 20 58 54

ASSEGURANÇA:

És obligatori tenir Llicència Federativa de Ciclisme o de Muntanya o una equivalent..

DIVERSOS:

L'organització declina qualsevol responsabilitat sobre incidents o accidents que puguin produir-se durant la travessa. La participació en el **Bici-Cingles** suposa l'acceptació d'aquest reglament. Com que es tracta d'una travessa de dos dies i una nit cal portar:

- Sac de dormir.
- Motxilla per portar recanvis
- Casc
- Comptaquilòmetres.

CONTROLS:

Hi haurà diversos controls de pas per cada etapa.

DURANT LA TRAVESSA CAL TENIR EN COMPTE:

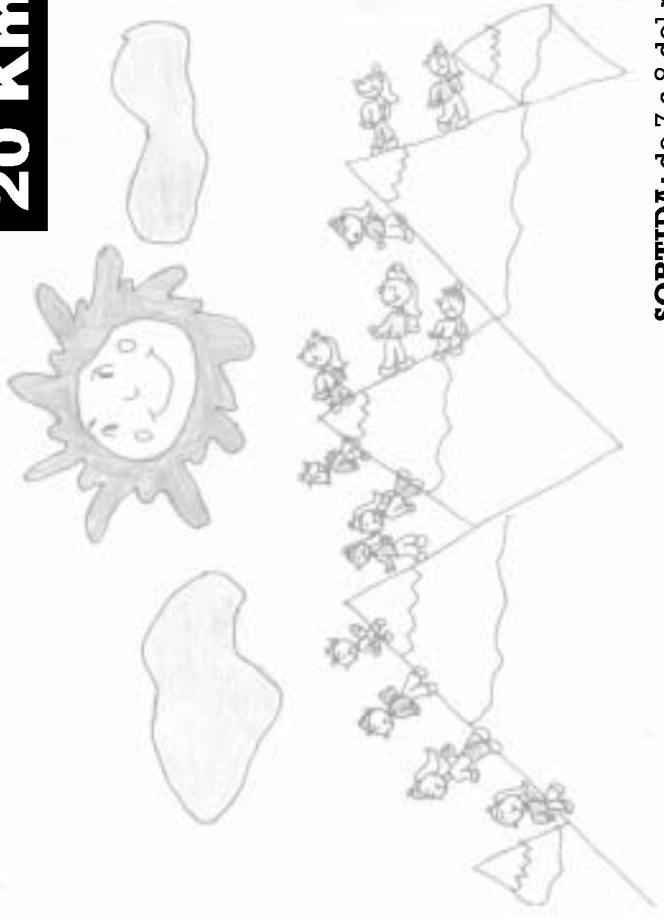
- Respectar camps i conreus; només passar per camins i tancar portes i filats.
  - Vigilar en travessar carreteres (no hi haurà servei de vigilància) per tant, **NO** es té preferència.
  - Tenir en compte que al llarg de la travessa es creuaran moltes cases de pagès on sol haver-hi gossos i altres animals deslligats i eines i màquines per al treball del camp.
  - La cursa no és competitiva i a més de gaudir de l'esport preferit, es pot aprofitar per conèixer paratges, indrets, masies i racons de molta bellesa natural i d'interès paisatgístic.
- CAL APROFITAR-HO !**

DIUMENGE, 26 DE MAIG DEL 2002

XIV CAMINADA POPULAR

MANLLEU - ESQUIROL - CABRERA

20 Km.

L'últim control es tancarà
a Cabrera a les tres de la tarda

La tornada serà lliure o es podrà
disposar de l'autocar de la línia
regular a 1/4 de 6 de la tarda,
al pont de la Rotllada.
(Preus segons tarifa vigent)

SORTIDA: de 7 a 8 del matí
de la Plaça Fra Bernadí

INSCRIPCIONS A LA SORTIDA
PREUS : Socs 6,00Euros.
(Cal portar el carnet)
No socs 7,50Euros.

Organitzen:
GRUP EXCURSIONISTA MANLLEU
CENTRE EXCURSIONISTA L'ESQUIROL